

TECHNIKOS ŽODIS

THE ENGINEERING WORD

The Lithuanian Monthly Newspaper.
Published by the American Lithuanian
Engineers & Architects Ass'n at Chicago

TECHNIKOS DARBUOTOJŲ MENRASTIS

NR. 4 (13)

BALANDIS, 1952

II METAI

PROFESORIUI STEPONUI KAMINSKUI

DVIDEŠIMTOJO AMŽIAUS PIRMOJI PUSĖ PRABĖGO IŠGYVENTAS LAIKOTARPIS-EPOCHINIS. LIETUVA KĖLĖSI IR VĒL TAPO PAVERTTA. LIKO TIK TĒVYNĒS SŪNŲ NEPALABŽTAS VALINGAS RYZTINGUMAS KOVOTI DĒL LIETUVOS IŠLAISVINIMO.

MES, INŽINIERIAI IR ARCHITEKTAI, LAIKINAI SUSISPIETĖ BOSTONE, ŽINOME, JUS PROFESORIUI KOVOJUSI DĒL ŽMONIŠKUMO ATGAVIMO DAR RUSŲ CARŲ GADYNĖJE. PRISIMENĖME JŪSŲ PASTANGAS KOVOJE UŽ NEPRIKLAUSOMYBĒ, MATĖME JUS SUREDAVUJANT LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĒS AKTŲ IR JŪŲ PASIRAŠANT. ĮVERTINĖME JŪSŲ NUDIRBTŲ, DARBŲ, MODERNIZUOJANT LIETUVOS MIESTUS. PRIPAŽŪSTĖME JŪSŲ ĮNAŠŲ, KURIANT LIETUVOS UNIVERSITETŲ IR PARMOŠIANT DAUG SPECIALISTŲ KRAŠTO ATSTATYMU. DIDŽIAJAMĖS JŪSŲ GARBINGA LAIKYSENA SOVIETŲ IR VOKIEČIŲ OKUPACIJŲ METU IR DŽIAUGIAMĖS MĀTYDAMI JUS KAIPŲ VADOVŲ, IR SKĀTINTOJŲ KOVOJE UŽ LIETUVŲ IR JOS ATSTATYMŲ.

MES PRAŠOME JUS PONE PROFESORIAU BŪTI MŪSŲ SKYRIAUS GARBĒS NARIU.

Handwritten signatures and notes:
K. B. Burba
K. Kaunas
K. Kaminskas
K. ...
34 MĒTHOSE NUO PASKELBIMO LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĒS BOSTONAS, 1952. 2. 19. USA.

Prof. J. Kaminskas pakviestas ALIAS Bostono sk. garbĒs nariu.

PLYŠIŲ ATSIKIRADIMAS PASTATUOSE

KS. KAUNAS

Plyšių atsiradimo priežasčių gali būti labai daug. Viena iš dažniausiai pasitaikančių priežasčių yra žemio išalimas.

1. Šalčio veikimas žemyje

Pastovus šaltis išskverbia giliai į žemę. Žemis savyje turi daug vandens, arba drėgmės. Šaltis vandenį verčia į ledą. Smėlyje esanti drėgmė paverciamą į smulkius kristalus, kurie visą žemę mažai teveikia. Kitaip yra su kitomis žemio rūšimis, pav., moliu. Čia kurioje nors tuštumoje pradeda darytis ledas ir toji vieta sutraukia drėgmę net iš tolimesnės aplinkumos, esančios žemiau išalimo lygio. Tokiu būdu žemyje atsiranda plokščios ledo lytelės, kurios žemę plečia ir spaudžia į viršų. Juo žemio sudėtis palankesnė tokioms ledo lytims susidaryti, juo daugiau yra pavojaus tokioje vietoje iškilimams atsirasti.

Jei virš tokios vietos bus pastato pamatai, tai pamatai bus keliami į viršų ir ardomi, o jei šalia — bus stumiami į šoną. Taip konstrukcija paveikiama lenkimo jėgų, ir jei nėra kaip reikiant sukonstruota, nuo tempimo jėgų pamatų apacioje atsiranda plyšiai, kurie kyla iki pastato viršaus, jei tik žemio pasikeitimai pakankamai dideli.

Tyrimai parodė, kad nuo išalimo iškilimai pasireiškia tame žemyje, kuris turi daugiau smulkių dalelių. Normalus vandeniu pasotintas žemis, su 33% tuštumų, išalęs 1 metro sluoksniu, gali turėti 3 cm iškilimą.

Suprantama, tokie iškilimai daugiausiai nuostolių padaro kelių, autostradų ir gatvių konstrukcijoms. Labai dažnai pasitaiko pastatų priestatuose, pav. terasose, išorės laiptuose ir pan. kur tik mažiau kreiptas dėmesys į pamatų įgilinimą.

Įvairiuose kraštuose, atsižvelgiant į klimatą, nustatomos pamatų įgilinimo normos, tikintis, kad išalimas nepasieks pamatų apačios. Tačiau pasirodo, kad daugelyje kraštų pamatų įgilinimas nėra pakankamas. Ilgainiui pasitaiko tokių šaltų žiemų, jog žemis giliai įšala, ir pastatai kilnojami. 1928-29 m. žiema ir vėlesnės karo meto žiemos vokiečius tiek nugąsdino, jog vietoje 0,80—1,00 m pamatų įgilinimą pakėlė iki 1,25 m, o šiaurinėje dalyje net iki 1,50 m. JAV pamatų įgilinimas svyruoja nuo 2 iki 4 ir daugiau pėdų. Atrodo, kad Chicagoje mažiausias įgilinimas turėtų būti 3 pėdos, bet geriau būtų 4 pėdos. Tenka pastebėti, kad pamatų konstrukcija nėra tiek brangi, palyginus su rizika bei plyšių atsiradimo galimybe.

Yra ir daugiau priežasčių, dėl kurių patartina pamatus giliau įleisti — tai nevienodas pastato nusėdimas nuo gatvės transporto judėjimo, kas praktikoje rečiau pasitaiko.

2. Kur plyšiai pasirodo?

Plyšių pasiskirstymas, pagal žemio iškilimo vietą, gali būti labai įvairus. Dažniausiai plyšiai pasirodo ties silpnosiomis pastato vietomis: durų ir langų angomis. Namų priestatai dažnai taisyklingai atplėšiami nuo paties pastato.

Ypatingai daug žalos šaltis gali padaryti neužbaigtiems pastatams, kai šaltis pro neužtaisytas angas veikia iš vidaus. Vidaus sienų, ar pertvarų pamatai paprastai nėra tiek įgilinami, kiek išoriniai pamatai, ir todėl lengvai sugadinami. Gali būti sugadintos masyvinės grindys ir šiaip kitos pastato dalys. Ypač dažnai plyšius galima pastebėti šaligatviuose ir betoniniuose grindiniuose. Masyvinės sienos, dėl atraminių sienų iškilimų, suplėšomos ir išvartomos. Betoniniai tvorų stulpai taip pat išvartomi. Saldytuvų namų grindyse plyšių atsiranda, kai žemis nuo šalčio nėra pakankamai izoliuotas ir šiaip tinkamai paruoštas.

3. Kaip apsaugoti nuo šalčio daromos žalos?

Jau minėta, kad pastatų pamatai privalo būti įgilinti žemiau šalimo ribos. Ta pati taisyklė taikoma pastato priestatams ir visoms išorinėms konstrukcijoms, nors jos būtų ir labai mažai apkrautos. Kai kurios konstrukcijos, pav., išorinės laiptų pakopos, rišamos prie pastato pamatų, ne-

darant joms paskirų pamatų. Šiuo atveju laiptai neturi remtis į žemę ir turi būti paliktas oro tarpas laisvam sušalusio žemio judėjimui.

Žemio rūšis, turinti nuo šalčio iškilimo ypatybę, šalinama ir keičiama stambaus žvyro, skaldos, šlako arba panašių medžiagų sluoksniais. Taip pat daug padeda pastato aplinkos nusausinimas.

Pradėti ir neužbaigti namai izoliuojami nuo šalčio. Tenka rūpestingai apvarstyti ir nustatyti visas vietas, kur gali atsirasti šalčio žala, ir jas apsaugoti.

Tokiu būdu pastatų konstrukcijos nėra sunku ir brangu apsaugoti. Daug komplikotesnės ir brangesnės priemonės apsaugoti masyvinių kelių ir autostradų konstrukciją, kurių negalima įgilinti, bet kurios labai jautrios iškilimams. Čia tenka statybai paruošti didelius žemės plotus. Tas klausimas sukelia daug rūpesčių kelių statybos specialistams. Tenka tik pažymėti, kad šalčio žalos pasirodo net naujausios ir moderniausios autostradų konstrukcijos statybose.

GENERATORIŲ AUŠINIMAS VANDENILIU

K. BURBA

5. Aušinimas vandeniliu. Darbo metu generatorius aušta jį gaubiančioje vandenilio erdvėje. Vandenilio cirkuliacijai pro labiausiai įkaistančias vietas ant generatoriaus veleno abiejų galų įtaisyti vėdintuvai. Vėdintuvai varo vandenilį išilgai rotoriaus plyšių ir oro tarpo į generatoriaus vyniojimų vidų, iš kur įkaitęs vandenilis išstumiamas per radialinius kanalus statoriuje. Tuo pačiu spaudimu vandenilis toliau varomas pro šaldymo radiatorius, kurie yra įrengti abiejų gaubto šonų viduje. Į radiatoriaus vamzdžius paduodamas šaltas suminkštintas upės, ežero bei aušinimo bokštų (cooling tower) vanduo. Sėkmingiam šilimos perdavimui vandenilio sriautas nukreipiamas statmenai vandens tekėjimo kryptčiai radiatoriuose. Atvėsęs vandenilis vėl patenka į vėdintuvus generatoriaus galuose. Aušinimo vandens kiekis prie aukščiausiai leistinos temperatūros 32°C, pilno generatoriaus apkrovimo ir 0.5 psig vandenilio spaudimo yra 297 gpm (US gallons per minute) ir 400 gpm prie 15 psig vandenilio spaudimo. Generatoriaus temperatūra matuojama bei automatiškai užrašoma atitinkamais, neprtraukiamai veikiančiais, instrumentais (indicators arba recorders) centrinėje agregato valdymo lentoje (unit control board arba turbine gage board). Temperatūra matuojama pagalba termoelementų (thermocouple) bei specialių varžų (thermohm), kurios yra įrengtos numatomose karščiausiose statoriaus vnyiojimo vietose ir sandarinimo babito žieduose rotoriaus galuose. Normalaus veikimo metu rotoriaus temperatūra neturėtų viršyti 78°C ir jau prie 83°C atitinkamas automatiškas aliarmas įspėja budėtoją.

Vandenilis paduodamas į gaubtą automatiškai iš vandenilio balionų per 2 spaudimo sumažinimo vožtuvus. Standartinis vandenilio balionas turi 200 cuft (kubinių pėdų) dujų prie normalaus atmosferinio spaudimo, kurie balione laikomi suspausti prie 2,000 psig. Čia aprašomam generatoriui, veikiant prie 0.5

psig vandenilio spaudimo, per parą reikia 75 iki 100 cuft gryno, 100%, vandenilio iš balionų. Dirbant prie 15 psig reikėtų dvigubai daugiau vandenilio. Kiekvienas generatorius turi dvi balionų baterijas. Kiekvienoje baterijoje yra keletas lygiagrečiai sujungtų balionų. Dujos imamos iškart tik iš vienos baterijos. Vandenilio spaudimui ir grynumui stebėti bei registruoti generatoriaus gaubtas yra vamzdeliais sujungtas su centrine skirstomoja lenta, kurioje gali būti matuojamos, registruojamos, valdomos ir signalizuojamos visos vandenilio aušinimo proceso fazės.

6. Sandarinimas. Deja, pilno gaubto erdvės sandarumo pasiekti neįmanoma, nes generatoriaus velenas, vienu galu sujungtas su turbina, kitu — su sužadintoju, turi būti išvestas iš gaubto abiejų galų. Labiausiai nuostolingas ir pavojingas yra oro patekimas po gaubtu. Grynas vandenilis degimo nepalaiko ir yra nepavojingas, tačiau 25 iki 95% oro vandenilyje sudaro sprogstamąjį mišinį (kiti šaltiniai nurodo sprogstamąją ribą prie 10 iki 70% vandenilio ore). Iš kitos pusės vandenilio aušinimo savybės pilnai išnaudoti yra pageidaujamas didžiausias vandenilio grynumas aušinimo erdvėje. Praktikoje tenkinamasi 98% vandenilio grynumu. Aukštesnį grynumą galima būtų pasiekti tikta tobulinant bei branginant generatoriaus veleno sandarinimo konstrukciją. Patekus po gaubtu, pvz., 1% oro ir norint atstatyti pirmąsį 98% vandenilio grynumą, tenka iš po gaubto nuostolingai išleisti 1/3 dujų ir jas pakeisti 100% grynu vandeniliu iš balionų. Tad suprantame kodėl dujų spaudimas po gaubtu yra palaikomas virš atmosferinio (aplinkos). Tuo būdu oras negali tiesioginiai patekti į gaubtą, o vandenilis skverbiasi pro sandarintojus į aplinką. Vandenilio skverbimuisi sulaukyti veleno sandarinimo vietoje įrengiami specialūs labirintai (oil wiper), pertvaros, apie 0.008 in atstu nuo veleno ir babito (pakaklių metalo) žiedas spyruoklės spaudžiamas į veleno žiedinį užkirtimą (run-

